

jeg paa ingen Maade kan indsee, at det er nogen drabende Bemærkning for det hele Lovforslag, at man finder, at der kunde være Spørgsmaal om til § 2 at undtage endnu mere fra Moderlandets almindelige Lovgivningsmyndighed, som ifølge § 3 er forbeholdt. Men jeg tillader mig dernæst at troe, at netop de Exempler, som den i høi Grad indsigtsfulde Landstingsmand har fremsat som Beviser paa, at der skulde være forbeholdt Rigsdagen for Meget og overladt Kongen for Lidet at afgjøre ad anordningsmæssig Bet, turde vise, at Regjeringen dog i denne Henseende ikke har været saa meget uheldig; thi jeg tilstaaer, at netop de Bemærkninger, den høitærede Taler i saa Henseende har fremsat, have paa mig gjort det Indtryk, at det var Sager af den Vigtighed, at de netop burde forbeholdes Rigsdagen, naar Rigsdagen ikke overhovedet vilde fraskrive sig al Lovgivningsmyndighed og Lovgivningsindflydelse med Hensyn til de danske vestindiske Colonier. Den ærede Landstingsmand har nævnet som saadanne Gjenstande, der efter hans Formening ikke burde være forbeholdte Rigsdagen, men som Kongen, efter at have hørt Colonialraadet, kunde, under vedkommende Ministers Ansvarlighed, selv anordne, — for det Første Ordningen af Retts- og Politivæsenet paa Verne, for det Andet Ordningen af Sportelivæsenet sammesteds, for det Tredie Ordningen af Overretten og for det Fjerde Ordningen af den særlige Lovgivning om Negerne. Nu tillader jeg mig rigtignok at antage, at alle disse Gjenstande ere af saa stor Betydning, at jeg ikke kan indsee, hvad Moderlandets Legislatur skulde forbeholde sig selv, naar man ogsaa skulde undtage dem fra den almindelige Lovgivningsmagt. Der blev da kun een Klasse af Sager tilbage, som rigtignok er meget indskrænket, og som vilde reducere Moderlandets Lovgivningsmagts Indflydelse med Hensyn til Colonierne til saa godt som Intet, undtagen forsaavidt denne Indflydelse kunde udøves gjennem Finantsoven, nemlig det Slags Sager, som angaae baade Moderlandet og Colonierne, t. Ex. saadanne Sager som de, der have været behandlede her i 1850 om Handelen og Skibsfarten imellem Moderlandet og disse Der. Naar

man i saa Henseende vilde følge det ærede Medlem, troer jeg rigtignok, at der blev meget ringe Anledning til at forbeholde Rigsdagen Noget; saa vilde omtrent Forholdet blive det, som det nu er, idetmindste ifølge de Betænkninger, der foreligge baade fra Generalprocureuren og Justitsministeriet. Allerede i længere Tid er det antaget, at alle det Slags Lovgivningsager, som ikke vedrøre Moderlandets med Colonierne fælles Interesser, høre ikke for Diebliffet under Rigsdagens Resport, saalange der ikke ved en Lov, som den nærværende, er i denne Henseende gjort Forandring, og deraf følger, at Gjenstande, som de, hvoraf der af den ærede Landstingsmand blev paapeget adskillige, netop for Diebliffet ere Gjenstand for Regjeringens anordnende Myndighed, uden at blive gjorte til Gjenstand for en lovgivende Behandling ved Rigsdagen. Det er jo en Selvsølge, at i de 4 Aar har den lovgivende Myndighed paa disse Der ikke aldeles kunnet hvile, og den har heller ikke kunnet fyldestgøres alene ved den overordentlige Myndighed, som blev tilslagt den i 1848 udsendte Regjeringscommissair; men der er flere Anordninger, som ere givne og have maattet gives af Hs. Majestæt selv, i Henhold til, hvad der saaledes af Generalprocureuren og Justitsministeriet var antaget at følge af Moderlandets Forhold til Colonierne efter den danske Grundlov, som det for Tiden er. — Jeg troer saaledes, at den ærede Landstingsmand ikke vilde faae ret Mange til at følge sig i den Anskuelse, at de gjennemgribende vigtige Forhold, som han har paapeget, skulde undtages fra Behandling ved Legislaturen; men, var det Tilfældet, tør jeg i alt Fald bede Opmærksomheden henvendt paa, at det i saa Fald vilde være en temmelig simpel Ændring at tilføie i § 2 *Ultra b*, ogsaa disse Gjenstande, som nogle, der ere undtagne fra Rigsdagens Myndighed og henlagte alene til Kongen og Ministeriet. Men jeg kan for mit Vedkommende ikke tilraade det.

Den anden Klasse af Bemærkninger gik ud paa, at der skulde savnes adskillige Bestemmelser i Coloniallovsforslaget, som hvilke den ærede Landstingsmand nævnte, at der ikke